

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814222378
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814222378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi: N. F., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, o zaplatenie 1839,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 22.12. 2014 uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie 1.893,31 eur s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 28.6.2013 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Pohľadávku voči odporcovi nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 od Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, pričom išlo o pohľadávku zo zmluvy o úvere z 16.2. 2005, ktorou bol odporcovi poskytnutý úver. Z titulu istiny zostal dlhovať 1838,49 eur, riadneho úroku 0,82 eur a úroku z omeškania 142,49 eur.

Odporcovi súd doručil návrh s prílohami na vyjadrenie, odporca sa k návrhu nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, preto súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to zmluvou o kontokorentnom úvere z 16.2.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky z 9.7.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE, prílohou č. 1. k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier z 12.11.2014, odstúpením od zmluvy z 16.5.2012, písomným vyjadrením navrhovateľa z 23.11.2015, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 16.2.2005 uzavrela Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava s odporcom zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X, ktorou poskytla sporiteľňa odporcovi úver formou úverového rámca 50.000,- Sk s úrokovou sadzbou 11,85% p.a., s konečnou splatnosťou úveru 15.2.2006, poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca, poplatkom za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca. Súčasťou zmluvy sú i Všeobecné obchodné podmienky veriteľa účinné od 1.8.2002.

Z odstúpenia od zmluvy z 16.5.2012 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od zmluvy o osobnom účte a od zmluvy, na základe ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu, a to s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia o odstúpení. Zároveň tým banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa, pričom z prílohy č. 1 k zmluve vyplýva, že bola postúpená pohľadávka z titulu predmetnej zmluvy o úvere s výškou istiny po splatnosti 1838,49 eur, s riadnym úrokom a úrokom z omeškania, s dátumom poslednej úhrady 18.7.2011, s počtom dní omeškania 542 dní. Listom z 9.7.2013 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi postúpenie pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte FO na navrhovateľa.

Pokusom o zmier vyzýval právny zástupca navrhovateľa odporcu k zaplateniu celkom sumy 2196,73 eur do 15.11.2014.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa z 23.11.2015 vyplýva, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, na premlčanie práva z tejto zmluvy sa preto aplikuje Obchodný zákonník. Ustanovenia Občianskeho zákonníka účinné do 31.12.2007 sa nakoniec ani nevzťahovali na zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok NS SR 5Obo 56/2007 zo dňa 4.6.2008. Okrem toho Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od zmluvy dňa 16.5.2012 a vzhľadom na dátum podania návrhu 15.12.2014 nie je právo navrhovateľa premlčané.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona a aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu premlčania jeho práva. Zo spisu vyplýva, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcu vznikol dňa 16.2.2005, odporca konal pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mal postavenie spotrebiteľa v zmysle citovaného ustanovenia. Na uvedený vzťah dopadala právna úprava zákona o ochrane spotrebiteľa, a to § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v platnom znení a čiastočne i úprava podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. I keď priama aplikácia tohto zákona je prostredníctvom § 1 ods. 3 tohto zákona vylúčená, veriteľ je povinný pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet splniť podmienky upravené v § 3 ods. 6 citovaného zákona. Je teda zrejmé, že zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, odporca nebol v postavení podnikateľa. Ani právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a dopadá na neho tretia časť Obchodného zákonníka, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo /viď napr. rozsudok NS SR 5MCdo 20/2009, IÚS 402/2013 z 19.6.2013, v obdobnej veci aj KS TN 17Co 653/2014 z 29.4.2015/. Preto i pre účely posúdenia premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V danej veci podľa názoru súdu je právo navrhovateľa premlčané. Zmluva medzi pôvodnými účastníkmi bola uzavretá na dobu určitú do 15.2.2006, pričom v bode III. Bod 1, 2 zmluvy sa zmluva predlžuje o dobu jedného roka v prípade ak dlžník neoznámí, že nemá záujem o predlžovanie doby. I keď nebolo v konaní preukázané či a za akých podmienok došlo k predĺženiu zmluvy, súd vychádza z tvrdenia navrhovateľa, že takéto predĺženie nastalo. Navrhovateľ nepreukázal kedy konkrétne a s akou sumou sa odporca ako dlžník dostal do omeškania, avšak na strane dlžníka bola vždy daná povinnosť zaplatiť úverové prostriedky ku dňu konečnej splatnosti úveru, t.j. vždy k uplynutiu jedného roka po každom predĺžení zmluvy. Pri aplikácii premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná, je teda zrejmé, že všetky splatné nároky navrhovateľa z titulu istiny a príslušenstva splatné pred 22.12.2011 sú premlčané. Navrhovateľ však nešpecifikoval za aké obdobie omeškania dlu ide, čo tvorí úverovú istinu, úroky, poplatky a iné nároky. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok však vyplýva, že už ku dňu 27.6.2013 bola doma omeškania odporcu 542 dní a dátum poslednej úhrady je od 18.7.2011. Ak teda odporca plnil naposledy 18.7.2011 a navrhovateľ podal návrh na súd 22.12.2014 je evidentné, že uplynula trojročná premlčacia lehota pre navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu na prípadné uplatnenie akéhokoľvek práva z tejto zmluvy. Navrhovateľ však tvrdí a preukazuje, že dňa 16.5.2012 odstúpila Slovenská sporiteľňa a.s. od úverovej zmluvy a odporca bol vyzvaný k zaplateniu 1826,11 eur. Predmetom postúpenia preto mohol byť len nárok z titulu odstúpenej zmluvy, teda nárok z titulu bezdôvodného obohatenia. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu aj na odstúpenie od zmluvy treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. V súlade s § 457 Občianskeho zákonníka preto patrí veriteľovi len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ teda veriteľ odstúpil od zmluvy dňa 16.5.2012, dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula 16.5.2014, pričom návrh na súd bol podaný 22.12.2014, teda po uplynutí tejto lehoty. Vzhľadom k tomu, že súd prihliada na premlčanie ex offo, súd sa premlčaním zaoberal z úradnej moci, a preto návrh navrhovateľa ako premlčaný zamietol v celom rozsahu.

Uvedený právny názor vyjadruje rozhodovaciu prax vyšších súdov, napr. rozhodnutie KS TN č. sp.zn. 17Co 880/2014 z 11.3.2015, podľa ktorého dôsledky odstúpenia od úverovej zmluvy, ktorá je inak zmluvou o úvere podľa Obchodného zákonníka, treba posudzovať podľa § 457 Občianskeho zákonníka, pretože je tento výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Formulárová zmluva, ktorej predformulované zmluvné podmienky spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, musí byť v súlade s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O rozpor s týmto ustanovením by išlo vtedy ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie. Ďalej napr. i rozsudok KS TN 5Co 733/2014 z 25.3.2015.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca, trov konania neuplatnil, preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.